

Arturo Perello Vila

Av. General Goded, 4, 2.ª, 2.^a

Barcelona

15 de Gener, del 1952

Sr. Emili Vendrell

C I U T A T

Molt Sr. meu i admirat artista: Per endavant declaro serà ridícula aquesta carta. En tinc el ple convenciment però, malgrat tot, no tinc mes remei que fer-la. Pot mes la meva inconsciencia, en aquest cas, que totes les reflexions que pugui fer-me jo mateix. Soc ja una home massa gran - tocant els 40 - per desplegar fantasies, pero son tants els recorts de la seva personalitat artistica que no puc impedir-me aquest explai i llibertat, pregant sapiga disculpar-me.

Si la memoria no amb falla entre els meus 7 i 8 anys vareig veurel al Tivoli amb el D. Joan de Serrallonga, quin "FADRI DE SAU" brodava vosté, acompanyat del gran Sagi-Barba i Lluisa Vela. Per aquells temps va consagrar-se vosté amb el PEL TEU AMOR, de Morera, sembla que el veigi amb el seu vestit i gorreta negra, una mica cohibit, encare, de sortir al escenari. Vingué després la gran "Doña Francisquita" estrenada per el tenor Casanave, pero realment creada per vosté, Fernando Soler insubstituible. El meu bon pare era un entusiasta de l'obra i del artista. Jo vareig seguir les seves predileccions i crec saber-me de memoria la immortal obra de Vives, que ben poques vegades, per cert, he vist sense esser interpretada per vosté. Amb perdó del gran music l'obra amb perd sense el Gran Vendrell com a Fernando. Desde aquella data he anant seguint la seves activitats fins el punt d'esser per mi una total satisfacció veurer els simples anuncis de les seves actuacions. La paraula IDOL resulta aci molt petita per lo que jo vull dir i representa la seva actuació per mi. La Generala - La Monteria, Los Gavilanes - La Dolora, los Clavells, Cancó d'Amor i de Guerra, Katuska - en un curt paper - El Conde de Luxemburgo - Luisa Fernanda, La Chulapona, El Hermano Lobo etc. etc. grans epoques on es barregen els noms del tenor Arturo Castro, Rosich, Guitart, L'Iltre. Sagi-Barba, el Gran Federico Caballé... Pablo Gorgé, Felisa Herrero, Josefina Bugatto, Cora Raga, P. Acuaviva, R. Fuentes. etc. etc. no acabarie'm mai.

A tot això algun "lièder" matinal al Teatre Barcelona, on, ja adoslescent jo, també hi assistíaa.- Els meus primers pantalons llargs varen esser celebrats - cap allà l'any 28, amb una Francisquita en el Teatre Victòria en fi, tota una vida passant per les representacions especials en el Liceo - del 36 al 39 -- Al acabament de la nostre guerra, sovint preguntava per vosté al gran Pepe ~~Bisnes~~ VINAS, entre Picón i Picón ... fins a la seva reaparició en el Tivoli concerts a Casa Llibre alguna sortida amb en Marcos Redondo una Tabernera del Puerto estupenda, presentació del seu fill en un fi de festa en el Calderón i per fi, presentació oficial del mateix al Romea amb el Giravolt de Maig la seva primera Francisquita etc. etc. fins a culminar amb la gran funció del últim dimarts, tant emotiva per mi, fins a caurer en la tentació de fer aquesta carta tant deshilvanada i que, molt possiblement, sembli a vosté enormement ridícula ho es en veritat.

Com el gran critic Rodriguez Mijares, a qui tinc gran simpatia, incrementada per la seva correcció envers vosté, crec que aquesta darrera funció ha sigut molt solemne, pero forca desconsoladora. Molt felix vosté en el seu parlament, sense deixar-se a ningú. D'una gran sensibilitat el seu homenatge a la gran Amparo Romo i de molta simpatia la seva alussió al maquinista PEP També un gran encert el reparto de l'ultima Francisquita, en fi, sense tenir el gust de coneixer-lo personalment (es curios quant sempre n'estat tant pendent) el felicito efusivament per tot, gent constar, además, la meva satisfacció per haver pogut veurer arriuat aquest moment veient a vosté despedint-se amb tots els honors com a propia vareig sentir jo l'agotament de localitats, prova de que l'IDOL era despedit amb tot esplendor

Pressa nota de que no ens deixarà vosté del tot, doncs'ens anuncia concerts i propera actuació en el Orfeo. Li desitjo el millor del retiros. I amb pregunto, es que Emili Vendrell, tant coneixedor del Teatre, que tant presentant al seu fill, com amb totes les coses on s'ha vist la seva má organitzadora, no seria un gran home d'Empresa, per intentar remuntar la Sarsuela, tot ajudant a la carrera del seu fill? el seu posat veient actuar el "Ballet" de Juanita Reina en el últim quadro de la Francisquita, no era el del home convencut, que, a base d'aquest ambient, es podia intentar una lluita? es que es pot aspirar a algo comptant amb els pobres coros de sempre i aquella bona gent - sense afeitar quasi sempre - que surten amb les bandolines i guitarres al acte del casament del final del ler acte de la "nostre" Francisquita? vosté m'enten sobradament.

Arturo Perelló Vila

Sr. E. Vendrell.- 15-1-53 - 2 fulla

Av. General Goded, 4, 2.º, 2.ª

Barcelona

El cine amb el seu esplendor, per una banda, i la revista amb la seva presentació, per l'altre, ha allunyat de la Sarsuela a tota la joventut avui sols fa gràcia als "vells" o als que, como jo (encare no ho soc del tot) en teni'm bons recorts. Ens imagine'm lo que seria una Francisquita amb el seu fill com a Fernando, i el reste de la seva "quinta", amb un coro del "tallat" - almenys de presentació, -del ballet de Juanita Reina ? . Es que, aleshores, no sortirien musics i literats que es dediquessin a produir obres ? De la mateixa forma que, per lo vist, surten "CAVALLS BLANCS" per montar una revista, no podria sortir-ne un per presentar decorasament una Sarsuela ? es que no va fer, certa gràcia, l'altre dia, veurer com la encare preciosa Emilia Aliaga ensenyaba una mica les cames ? Es que el suposat "Cavall blanc" (capitalista) no podria tenir forca garantia d'exit si encomanava l'Empresa al coneixedor i tecnic Emili Vendrell, "savio jove", encare, malgrat els seus 60 anys ?

Acabo, ja, doncs aquesta es fa interminable i a més suposo que dic molts disbarats. A més les meves paraules no tenen cap valor doncs, dissortadament, la meua pobre persona no té ni cap personalitat ni cap representació. Els millors desitjos per vosté. Que el seu fill tingui els maxims exits. Disculpi'm per aquesta "expansió" i rebí el fervorós homenatge de simpatia de

Arturo Perelló